

Es ist wichtig hervorzuheben, dass diese Symptomkomplexe auch externe Zeichen haben können, die den Beichtvater nicht unbedingt erschrecken müssen. In diesem Fall kann die Beichte zur qualitativen Verbesserung oder Stabilität der Gesundheit beitragen, wenn die Penitencia mit denjenigen Punkten, welche die Lebensqualität unterstützen, verbunden wird.

Der Beichtvater kann zwar auf diese Symptome aufmerksam sein, aber er muss wissen, dass seine Aufmerksamkeit hier nicht stehen bleiben darf. Diese Zeichen sind diejenige Schicht, auf die bei der Erteilung der Lossprechung lediglich reflektiert werden soll, sie sind aber nicht unbedingt wesentliche Elemente der Verwirklichung des Sakraments. Der Beichtvater soll sehr wohl größere Zusammenhänge sehen und die Genugtuung anhand der Definition des Sakraments erteilen.

Die *Ex opere*³⁰ Wirkung der Buße, von denen der Beichtvater diejenige wählt, die dem Beichtenden hilft ein spiritueller Mensch zu werden. Dies kann folgendes sein:

- eine rachsüchtige Wirkung – strafbare Wirkung
- eine medizinische Wirkung – heilende Wirkung
- präventive Wirkung – vorbeugende Wirkung sein, damit dies in der Zukunft nicht mehr vorkommt

Die Buße hat eine heilende-erzieherische Wirkung, die bei Krankheitsgeplagten wichtig ist, aber der Beichtvater kann seine Aufmerksamkeit nicht nur darauf lenken, da das Sakrament der Beichte ein tieferes Mysterium ist.

Es ist nicht leicht, die Beichte abzunehmen, selbst erfahrene Seelsorger, die schon viele Beichten gehört haben, blicken diesem Sakrament mit Bewunderung und Demut entgegen. Wir erleben das Erscheinen und die Mitwirkung Gottes bei der Beichte oft in handfester Weise, dennoch manifestiert er sich immer in neuer und anderer Form. Bei den Kranken ist die Erscheinung Gottes ganz außerordentlich, fast handfest, kann aber niemals vollkommen definiert werden.

³⁰ KUMINETZ, ebd.169.

Balogh Győző, görög katolikus diakónus

A cigányok vallásossága Magyarországon

Magyarországon a legnagyobb etnikai közösség a cigány kisebbség. Más etnikummal ellentétben a cigányság nem rendelkezik saját hazával. Ennek következtében ez a sajátos helyzet egy sajátos pasztorációs bánásmódot követel meg a Katolikus Egyháztól¹. Tudjuk, hogy a cigányok Indiából származnak. Vándorlásuk során Európa felé számos vallással volt alkalmuk találkozni, melynek különböző elemei vallási tradícióikban szinkretista módon megfigyelhetők. Az indiai vallási elemek jelenléte, valamint hatásai érezhetően vannak jelen a cigány mesékben, mondákban, legendákban egyaránt; valamint temetési rítusaira és keresztelési hagyományaikra is rányomták bélyegüket². Ezen dolgozaton belül eme vallási szinkretizmussal szemben szeretném a Katolikus Egyház válaszát megfogalmazni módszertani értelemben, melyek segíthetnek nekünk abban, hogy egyfajta párbeszédet indítsunk a cigányság szinkretista elemekkel tarkított népi vallásossága és a Katolikus Egyház között. A paradigmaváltás elkerülhetetlen, mivel ugyanazon pasztorációs módszerek természetesen egy eltérő kultúrával és hiedelemvilággal rendelkező etnikumra nem alkalmazhatóak. A cigányság történelmében gyakran jelenik meg az üldöztetésből fakadó félelem, a nyomor és a diszkrimináció³. A cigányságnak kifejezetten pozitív attitűdje van a transzcendentális valóságot illetően, hiszen úgy tartják, hogy hitüknek köszönhetően éltek túl annyi mindent, amivel a vándorlásuk során szembe kellett nézniük. Az Istenbe vetett hit megkérdőjelezhetetlen, bár gyakran babonás elemektől tarkított. Az Isten jelenléte már a cigány nyelv eleméntáris kifejezéseiben is felfedezhető, mint amilyen: „*Thaves baxtalo*” és „*te del o Del*”⁴ köszönések, melyeknek jelentése „járj isten előtt szerencsével” és „adjon Isten jó napot”. A cigányság életében hangsúlyosan van jelen a Szűz Mária

¹ É. FEHÉR, *A cigány emberek vallásossága*, in *Jövők munkások cigány értelmiségiek mondják*, Budapest 2002, p. 26.

² J. BÁRSONY, *A Nap és a Hold története*, in *Cigány mesék- népmesék és más történetek*, 2007 Budapest, p. 5-7.

³ J. BÁRSONY, *A rabszolgaság meséje*, in *Cigány mesék- népmesék és más történetek*, 2007 Budapest, p. 80-85.

⁴ É. JUHÁSZ, *Moro Raj jertyiszár!- Uram irgalmazz!*, p. 24.

és az Ő fiának Jézus Krisztusnak tisztelete⁵. A Szentháromságos egyistenhitünk számukra sokszor megfoghatatlan valóság, leginkább mint család modellt képesek megérteni. Szintén eltérést mutat a zarándoklatok hagyománya, melyet a cigányság más jelentőséggel és intenzitással foganatosított meg kultúrájában. A magyar zarándokokra az jellemző, hogy rendszerint zászlókkal⁶ és kántorral⁷ érkeznek, aki rendszerint a hívő közösség énekét vezeti és fogja össze. A magyar zarándokcsoportokra jellemző, hogy rendezetten mozognak, és számukra a megszentelt hely többnyire a templomot jelenti, ahol a szertartások, mint például: Liturgia, imaórák⁸ zsoltározás a zsoltáros könyvből⁹ és az úgynevezett Paraklisz¹⁰ az abszolút elmélyülés lehetőségét, lelki élet megújulásának lehetőségét hordozzák magukban, melyek mindig összeköttetésben vannak a szentségek kiszolgáltatásával. A cigányság számára egy zarándoklat ezzel szemben nem a szakrális teret jelenti, hanem a családi rendezvényt; ahol a teljes család az Isten köztük való jelenlétét ünnepli. A nem cigány közösségek zarándoklatain egyre inkább az a tendencia figyelhető meg, -különösen országunk keleti régiójában- hogy a zarándoklatokon többnyire a középkorostály és idősebb generáció van képviseltetve. Sajnos ezen jelenség templomaink látogatottságán is lemérhető. Az egészen picik és iskoláskorúak viszonylag ritkán vehetnek részt zarándoklaton. A mélyen vallásos cigány közösségekben a zarándoklaton az egész család vesz részt, beleértve az újszülött gyermekeket is. A zarándoklat remek alkalmat szolgáltat számukra, hogy az újszülött gyermeket bemutassák a Szent Szűznek, oltalmat kérve életére. Természetesen ennek a jelenségnek is vannak szuperszticionális elemei, ugyanis sokszor a rossz szellemektől való védelemben bíznak, a rontás elkerülésében. Országunk keleti régiójában szintén feltűnő pasztorációs módszer, amikor cigány közösségekben a papi rendhez szorosan tartozó funkciókat cigány lányok láthatnak el, míg kispapjainknak az asszisztencia szigorúan tiltott dolog. Rendszerint a fiatal cigány lányok segítik

⁵ É. FEHÉR, *A cigány emberek vallásossága*, p. 27.

⁶ I. IVANCSÓ, *Görögkatolikus liturgikus kislexikon*, 2001 Nyíregyháza, p. 75.

⁷ I. IVANCSÓ, *Görögkatolikus liturgikus kislexikon*, 2001 Nyíregyháza, p. 39.

⁸ A. VACCARO, *Dizionario dei termini liturgici bizantini e dell'Oriente cristiano*, pp. 238. ;I. IVANCSÓ, *Görögkatolikus liturgikus kislexikon*, 2001 Nyíregyháza, p. 35.

⁹ A. VACCARO, *Dizionario dei termini liturgici bizantini e dell'Oriente cristiano*, p. 274-275. ; I. IVANCSÓ, *Görögkatolikus liturgikus kislexikon*, 2001 Nyíregyháza, p. 76. and p. 60.

¹⁰ A. VACCARO, *Dizionario dei termini liturgici bizantini e dell'Oriente cristiano*, p. 249. ;I. IVANCSÓ, *Görögkatolikus liturgikus kislexikon*, 2001 Nyíregyháza, p. 57.

a pap munkáját¹¹ úgynevezett antifónákat¹² énekelve cigány nyelven. Gyakori jelenség, hogy Máriapócsra érkezvén a cigány közösség első dolga az, hogy bemutassa a közösség új tagját Szűz Máriának, oltalmat és áldást kérvén életére¹³. Nagy hagyománya van továbbá az úgynevezett „gyertya égetésnek”, mely nem mindig kötődik szakrális térhez. Sokszor eskütétellel és fogadalmakkal párosul ez a rítus. Imádságaik legfontosabb célja, hogy isteni közbenjárást eszközöljenek ki életükre vonatkozóan. A tradicionális cigány zarándoklatot könnyen tudnánk egyfajta karneválként aposztrofálni, ahol teret kap a család közös éneklése, táncolása¹⁴. Öltözékben sem a visszafogott elegancia vagy a praktikum nyilvánul meg, hanem a túldíszített, mi szemünknek zavaróan színpompás öltözetek tűnnek fel¹⁵. Minden év szeptember 14-éhez közel eső vasárnap tartják Máriapócsra az országos méretű cigánybúcsút. Ez egy hatalmas tömeget megmozdító esemény, melyet háromnapos lelkigyakorlat előz meg. A cigánybúcsúra érkezve a zarándokok megmossák arcukat szenteltvízben, vagy gyermekeiket megmossák abban, áldást kérve életükre, és legtöbb esetben egy kis üvegcsével haza is visznek belőle, hogy megszenteljék lakásukat az ártó szellemek elleni védelem jegyében¹⁶. Az Egyház cigányságra vonatkozó tapasztalatai szerint a legalkalmasabb pasztorációs módszer a személyes élet példája, mely sokszor hatékonyabb köztünk a hit dolgainak megértetésére, mint az imádságok és katekizmus megszövegezett formájának elsajátítása. Különösen nehéz feladat egy átlag cigány származású hívő számára elfogadni az Egyház szabályait. Ennek miértjének válasza talán történelmükben rejlik. A cigány nemzet nagyon sokáig a vándorlás miatt rákényszerült nomád életstílusra, melynek egyik eredménye, hogy nagyon nehéz őket egyazon millióban tartósan lekötöni. Rendszerint a liturgiák szerkezete számukra ismeretlen¹⁷, ennek köszönhetően az érdeklődésüket csak folyton megújuló pasztorációs eszközökkel lehetséges. A rendszeres templomba járás sokszor komoly kihívást jelent a cigánypasztoráció célcsoportja számára, ugyanis csak akkor mennek templomba, amikor szükségét érzik az imádságnak, rendszerint otthon imádkoznak saját szavaikkal. Életük fontos eseményeiben is az isteni közbenjárást kéri üzle-

¹¹ É. JUHÁSZ, *Sója Miklós öröksége Hodászon*, 2003 Szekszárd, p. 18.

¹² A. VACCARO, *Dizionario dei termini liturgici bizantini e dell'Oriente cristiano*, p.77 ;I. IVANCSÓ, *Görögkatolikus liturgikus kislexikon*, 2001 Nyíregyháza, p. 11.

¹³ É. FEHÉR, *A cigány emberek vallásossága*, p. 29.

¹⁴ É. FEHÉR, *A cigány emberek vallásossága*, p. 28.

¹⁵ É. JUHÁSZ, *Moro Raj jertyiszár!- Uram irgalmaz!*, p. 12.

¹⁶ I. IVANCSÓ, *Görögkatolikus liturgikus kislexikon*, 2001 Nyíregyháza, p. 74.

¹⁷ É. FEHÉR, *A cigány emberek vallásossága*, p. 27.

ti ügyekben és a családdal kapcsolatos könyörgéseikben. A Magyarországon élő cigány közösségek tagjai között találunk reformátusokat, római katolikusokat és görögkatolikusokat is. Sajnos a szekták, vagy ma divatos elnevezéssel élve kisegyházak, széles körben terjedtek el az elszegényedett, perifériára került emberek között, melynek halmaza fedi többnyire a cigányság csoportját, akiket könnyedén csábítanak el a történelmi egyházak soraiból, mivel nincs erős kapcsolatuk a helyi egyházak képviselőivel. Ennek eredményeként a cigányság sokszor nem részesedik a Katolikus Egyház katekézisében, vallási nevelésében. Ennek kiváltó oka, hogy az egyházi jelenlét sokszor nem megoldható a jelenlegi paphiány okozta lefedetlenség miatt, valamint a szekták által generált Katolikus Egyházzal szembeni ellenszenvnek köszönhetően van még a közösség életére gyakorolt jelentős hatása. Ezen dolgokból kifolyólag a Katolikus Egyház által le nem fedett területeken a kisegyházak gyorsan kihasználva helyzeti előnyüket, gyorsan hatást gyakoroltak a néhol babonás, ám mély vallásos hitet élő cigány csoportokra¹⁸. Napjainkban a modern pasztorálteológiai tudománynak kardinális kérdése kell legyen, hogy olyan metódusokat dolgozzon ki, melyekkel a Katolikus Egyház meg tudja tartani azon cigány híveit, ahol állandó papi jelenlétre nem lehet számítani. Másrészt a szekták előnye az Isten iránti vágy volt a cigányok szívében. A cigányság bár babonás elemektől kísérve, de szinte azonnal megkereszteltetik a gyermeket az ártó szellemek elleni küzdelem miatt a Katolikus Egyház papjaival, de pap vagy misszionáriusok, hitoktatók hiányában ez a jó kezdet az Egyház és közöttük megtörni látszik. Az Egyház életébe történő betagozódás egyik kiemelkedő problémája a Katolikus Egyház tradicionális vallásosságát gyakorló befogadó közösség gyakori kirekesztő magatartása az új tagokkal szemben. Ez nem csupán a „fenntartott” helyeket jelenti, hanem mindazon jelenségeket, melyek megnehezítik a pap dolgát a hívek oldaláról azon tetteikkel, melyek miatt a templomba betérő lehetséges új tagok nem érzik otthonuknak magát a templomot. A Katolikus Egyház cigányok között végzett missziója az 1930-as évektől virágzik, ezt megelőzően sajnos nem volt olyan pasztorációs felfogás mely középpontba állította volna ezen etnikumot. Napjainkban viszont annyi minden megváltozott, annak köszönhetően, hogy az Egyházuk igyekszik követni az idők jeleit. Ebben a változást igénylő időben a pasztoráció is, csakúgy, mint más területek más tudomány területeken külön szakosodott embereket követelnek meg. Szükséges tehát levonni azon konklúziót, miszerint a cigányok között végzett misszióra az erre kellően felkészült misszionáriust érdemes küldenünk az Evangéliummal. Ezen változások egyik nagyon szép példája, és Egyházunk állásfoglalásának rendkívüli bizonyítéka, hogy cigánypasztorációs bizottságo-

¹⁸ É. FEHÉR, *A cigány emberek vallásossága*, p. 29.

kat hoz létre, melybe lehetőség szerint igyekszik bevonni cigány származású laikusokat, és ahol mód van rá cigány származású klerikusokat is. Ezeknek az új időket követő változásoknak rendkívüli hatásai lehetnek társadalmunkra, ugyanis a cigányság magyar társadalomba történő integrációját is elősegíti az Egyház azzal, hogy a cigány közösségeket pasztorációja fókuszába állítja. Modern korunk missziológiájának egyik kiemelkedő jelensége, hogy az Egyház előre akarja mozdítani a cigányságon belüli hivatások éledését azáltal, hogy cigány vallási példaképeket állít a modern generáció szemé elé. A cigányok evangelizációjának módszerei változásával nyilvánvalóan szükségszerű, hogy a jövő egyháza folyamatosan tudjon reagálni az idők jeleire¹⁹. Rövid időn belül hazánkban egyre több és több katolikus pap kezdett a cigánymisszióban dolgozni, ugyanis mélyen érintette őket az inkulturáció modernkori jelensége²⁰. Az Evangélium mindig egy speciális kultúrába van beágyazódva mint annak része, ezért szükséges, hogy a lelkipásztorok utat találjanak a cigányok érzelmei felé, amikor Krisztusról úgy beszélnek, hogy az teljesen érthető legyen a cigány hagyományokon, tradicionális elemeken keresztül is. A cél, hogy hagyományaikon keresztül a pasztoráció úgy beszéljen Jézus Krisztusról, mint akit sajátjukként tudnak felfogni, saját kulturális hálójukba be tudják fogni Isten üzenetét²¹. A magyarországi pasztorális tevékenységekben elkerülhetetlen, hogy radikálisan nagyító alá vegyünk a cigányságot, mint az Egyház missziós célját, kulturális helyzetükből adódóan, melynek nagy szerepe lehet abban, hogy papjaink sikerrel végezzenek missziós tevékenységet köreikben, megmutatván pontról-pontra Krisztus alakját ezen speciális etnikai csoportnak²². Érdekes módon nagyon sok állampolgár adja a fejét arra országunkban, hogy személyes hivatástudatból kifolyólag csatlakozzon a cigányság integrációját elősegítő folyamatokhoz, valamint van néhány cigány származású pap, papnövendék akik érdeklődnek ezen terület iránt a papság kötelékén belül²³. Ezen fiatalok amikor pappá válnak, remélhetőleg nyitottak lesznek arra, hogy visszatérjenek saját etnikumuk körébe, hogy tevékeny munkájukkal a cigánymissziót elősegíthessék egy új, egyedi módon, származásuk által belülről látva annak

¹⁹ C. DOTOLI-L.MEDDI, *Evangelizzare la vita cristiana*, Assisi 2012, p.16.

²⁰ L. SOMOS, *Csak legyél ott!*, in *Rashajok, papok, szerzetesek- istenes emberek a cigányok között*, Jézus Társasága Magyarországi Rendtartománya, Budapest 2014, p. 38-40.

²¹ M. AMALADOSS, *Oltre l'inculturazione. Unità e pluralità della Chiesa*, Bologna 2000, p. 94.

²² Richard N. Ostling, „Africa: Fertile Ground for Catholicism,” *Time*, 143, 17 (April 25, 1994), p. 52.

²³ P. LAKATOS, *Remény támad*, in *Rashajok, papok, szerzetesek- istenes emberek a cigányok között*, Jézus Társasága Magyarországi Rendtartománya, Budapest 2014, p. 43-47.

problematicus részeit, melyek megoldásra várnak²⁴. A cigányság vallásossága mindazonáltal, nem teljesen letisztult. Vallási szempontból gyakran konfúz, babonás elemektől tarkított. Talán a Katolikus Egyház egyik fontos feladata lehet a közeljövőben, hogy megkeresztelje Krisztus Egyháza által befogadható, arra alkalmas tradícióikat, és azokat elfogadtassa cigány származású híveivel²⁵. A magyar és cigány vallási hagyományban jócskán találhatunk különbségeket. Ezen dolgozattal az említett különbségeket igyekszem feltárni, és ezen különbségekre kívánok megoldási lehetőségeket kínálni Katolikus Egyházunk tárházából. Problematicus pont lehet cigánymissziós szempontból a keresztelezés, az esküvő és a temetési hagyományok témaköre²⁶. Az ok amiért ezen témát tárgylom az, hogy rendkívül izgalmas kérdés számomra, hogy egy pap aki felelős minden emberi teremtményért akit az Isten alkotott saját képmására; miként találhat módot arra, hogy találkozzon a cigánysággal mint etnikai közösséggel, valamint annak hagyományaival.

A cigány nemzet, mint olyan, vallásosnak mondható, mindazonáltal találhatunk babonás elemeket vallásgyakorlatukban²⁷ életükben, mert vallási felfogásuk telítve van szinkretista elemekkel, mely nagyban köszönhető vándorlási folyamataiknak²⁸. Az ősök szelleme, a politeista elemek, boszorkánysággal kapcsolatos hiedelmek helyet kapnak tradícióikban. Ebben a babonás elemektől tarkított világban próbálnak védelmet nyerni szeretteik számára a gonosz erőkkel szemben²⁹. Indiából induló hosszú vándorlásuk során Európa kontinense felé bizonyosan találkoztak széles körű vallási irányzatokkal, melyek kihatással voltak vallásosságukra, hiedelemvilágukra, melyek napjainkig hatást gyakorolnak vallási gyakorlatukra³⁰. Egy katolikus pap számára, mint amilyen Sója Miklós atya volt, néha nagy kihívást jelent cigányok között Krisztusról beszélni monoteista módon, tudván hogy a hallgatóság vallási alapja politeista.

²⁴ P. LAKATOS, *Remény támad*, 48-53.

²⁵ D. GERGELY, *Halásznai tanítás!*, in *Rashajok, papok, szerzetesek- istenes emberek a cigányok között*, Jézus Társasága Magyarországi Rendtartománya, Budapest 2014, p. 93-94.

²⁶ J. LANKÓ, *Örömhírt viszek a szegényeknek*, in *Rashajok, papok, szerzetesek- istenes emberek a cigányok között*, Jézus Társasága Magyarországi Rendtartománya, Budapest 2014, p. 69-70.

²⁷ J. BÁRSONY, *A jóslás, drábárélás meséje*, in *Cigány mesék- népmesék és más történetek*, 2007 Budapest, p. 63-67.

²⁸ <http://www.sapientia.hu/konyvtar/konyvismerteto/konyvismerteto-szekely-janos-cigany-nepismeret-te-dol-o-del-baxt>

²⁹ <http://www.romanishib.hu/category/a-ciganysag-kulturaja/>

³⁰ http://www.ceferino.hu/index.php?option=com_content&view=article&id=9:a-ciganysag-evangelizacioja&catid=19:pasztoracio&Itemid=32

Mindazonáltal egyéb problémák is megfigyelhetők az Egyház liturgikus rendszerét boncolgatva. A cigányok közötti misszió tapasztalatai azt mutatják, hogy sokszor nehéz a fegyelmezett nyugati rendszerre alkotott Liturgiánk külső megnyilvánulási formáit elfogadtatni azon cigány testvérekkel, akik soha nem voltak hozzá szokva ahhoz, hogy egy helyen tartózkodjanak hosszabb távon. A szertartásokon való elcsendesedett, fegyelmezett magatartás sokszor elfogadhatatlan számukra, hiszen kommunikációjukat tekintve másként lettek szocializálva³¹. Ezen probléma forrása valószínűleg a hosszú időn keresztül folytatott nomád életmódra vezethető vissza. A bonyadalmak kiváltó oka néhány esetben a nyelvi hiányosság. Ma Magyarországon négy különböző cigány nyelvi dialektust tudunk beazonosítani³². A pasztorációs tevékenységet megkönnyítő körülmény az, hogy közülük legtöbbször a magyar nyelvet használják anyanyelvként. Nehezítő körülmény azonban, hogy némely régióban egyes csoportok otthonaikban nem használják a magyar nyelvet, csupán, mikor a társadalom nem cigány tagjaival érintkeznek. A missziót végző személyeknek komoly kihívást jelenthet ilyen körülmények között átadni Krisztus evangéliumát.

Egyike a legjelentősebb családi eseményeknek a keresztelezés szertartása, különösen, ha a család újszülött tagja fiú³³. Ez egy tulajdonképpeni jogi aspektus a törzs, avagy közösség szemszögéből, ugyanis az apa, aki a család feje, hivatalos keretek között a keresztelezővel viszi tovább nevét. Azért, hogy ünnepezzék az effajta allerációt, miután megkeresztelték a babát, mindig nagyszabású ünnepséggel készülnek, hogy ezzel is kifejezzék örömeiket³⁴. Az ünnep nem csupán a családnak kizárólagos ünnepe, hanem a közösség presztízs értékű kifejező eszköze, mely jelzi a közösségen belüli jólétet. Ezt szem előtt tartva, napjainkban egyfajta státuszszimbólummá nőtt ki magát a keresztelezés szertartása körükben. Rendszerint a cigány férfiaknak és cigány nőknek a keresztelezés után áll egy cigány név is, mely okmányokban nem szerepel, de a közösség minden tagja köztudatában elsősorban ez a név él. A cigány nevek eredete az ősi időkre nyúlik vissza. Különböző kódneveket kellett elkezdeniük használni, melyek az állami hivatalok szemei előtt ilyen módon védelmet nyújtottak Indiából ide vezető útjuk során. A cigányság így a gázsó/gádszó rendszer számára rejtve ma-

³¹ J.-P. LIÉGOIS, *Romák Európában*, p. 14.

³² J.-P. LIÉGOIS, *Romák Európában*, p. 41-49.

³³ <http://www.harmonet.hu/ezoteria/20751-a-legtitokzatosabb-valodi-cigany-babonak-a-szules-korul-mit-rejt-a-buba-batyuja.html>

³⁴ http://www.szinesgyongyok.hu/data/multimedia/roma/beas_szokasok.pdf <http://www.harmonet.hu/ezoteria/20751-a-legtitokzatosabb-valodi-cigany-babonak-a-szules-korul-mit-rejt-a-buba-batyuja.html>

radhatott, mivel nehezebb volt őket személyi okmányok nélkül beazonosítani³⁵ a rendőrség által felállított szervek számára. Mivel próbálták védeni magukat a különböző formában felbukkanó diszkrimináció ellen, nevüket gyakorta változtatták, hogy ezzel is megpróbálják nehezebbé tenni az állami szervek feladatát. Eredetileg a gázsó szó egy kirekesztő determináció, mely vonatkozik mindazokra, akik nem cigány származásúak. Ez az exkluzívista determináció nagyon hasonlít a héber nyelvben megfigyelhető goj szó használatára³⁶. Ez a valódi oka annak, hogy minden cigány kolónia olyan közel van egymáshoz. Ebből a tényből az következik, hogy egy misszionárius számára nagyon nehéz egy kirekesztő fogalommal élő közösségen belül hatékonyan dolgozni és azon belül megtalálni³⁷. Ha valakinek az a vágya, hogy a közösséghez csatlakozzon, befogadják, amennyiben követi a közösség többnyire íratlan szabályait, hagyományait és viselkedési formáit³⁸. A misszionárius számára mindenképp felett együtt kell étkeznie a közösséggel, mert a közösség vezetőjének asztalánál való étkezés jelenti az új személy³⁹. Eredetileg a keresztelés szertartása azt aényt fejezi ki, hogy valaki teljes értékű tagjává válik a Katolikus Egyháznak, de Magyarországon a kommunizmus alatti érában a felsőbb vezetés másfajta magyarázatot kezdett terjeszteni⁴⁰. Napjainkban egy papnak aki a cigányok között szeretne missziós tevékenységet végezni, szembesülnie kell a névválasztás igencsak problematikus kérdésével. A közösség tagjai gyakorta választanak a gyermekek számára közismert szappanopera szereplők nevei közül, mely sokszor elbagatellizálja a keresztelés tényét. Ezzel szemben a helyi katolikus papnak van lehetősége, hogy meggyőzze őket a névválasztást illetően. A pap ha elmagyarázza, hogy a bérnévvel védelmet kapnak a gonosz erőkkel szemben, és ráadásul egy őrangyal is az Egyház tanai szerint, akkor minden bizonnyal keresztény névre cserélik a szertartás folyamán a máskülönben nevetségesnek bizonyuló elnevezéseket. A hírességekről kapott nevek mögött az a szándék rejlik, hogy a híresség sorsában nevében szeretnék ha részesedne a kicsi élete során. Egyéb problémák is felsejlenek a keresztelés témakörén belül, melyek kicsit nehezítik a missziót végző személy munkáját. Általában a cigány száрма-

³⁵ M. FRANK, *Életmód és gyermeknevelési szokások a cigány lakosság körében in -Tanulmányok a romológia köréből X- válgatás a romológiai alapismeretek tanfolyam dolgozataiból*, Pécs 1994, p. 97. <http://nepszotar.com/?szo=g%C3%A1zs%C3%A1d%C3%B3>

³⁶ <http://hu.wikipedia.org/wiki/G%C3%B3j>

³⁷ É. JUHÁSZ, *Sója Miklós öröksége Hodászon*, p. 5.

³⁸ J.-P. LIÉGOIS, *Romák Európában*, p. 102-111.

³⁹ É. JUHÁSZ, *Moro Raj jertyiszár!- Uram irlalmazz!*, p. 67.

⁴⁰ http://hu.wikipedia.org/wiki/Magyarorsz%C3%A1g_1957%E2%80%931989_k%C3%B6z%C3%B6tt

zású gyermekek a keresztelés szentségét már gyermekkorukban megkapják az első kettő hónap alatt⁴¹. Erre a lépésre azért szánják sok esetben magukat, mert a szülők gyakorta félnek a természetfeletti erőktől, melyek betegséget, egyéb anomáliát okozhatnak a gyermeknek. Mint azt láthatjuk a hagyományos cigány népi vallásosság, számos esetben hozható babonás elemekkel kapcsolatba. Habár a vallásos viselkedés nem minden esetben figyelhető meg életükben, azért az újszülött gyermeket elviszik a templomba megkeresztelni⁴². A keresztség a család nagy ünnepe a maga sajátos cigány tradicionális elemeivel ötvözve, mely óriási lehetőséget biztosít a pap számára, hogy közelebb kerülhessen a családdal, miután felvette a kapcsolatot a hozzátartozókkal. Mivel a gyermeknek a gonosz elleni védelmet ő szolgáltatta ki, ezért a család mindig hálás lesz, mert a gonosz szellemek elleni védelmet az Egyháztól rajta keresztül kapta meg. A megfelelő pillanat a gyülekezet vezetője számára ez tulajdonképpen, amikor igazolva a közösség hitét, először jelenik meg a cigány közösség életében Jézus Krisztus a Megváltó nevében⁴³. Ezen hagyományt kutatva más meglepő elemek is felmerülnek: a keresztszülőknek az ikonosztázion előtt, meztelenül kell állniuk, mert a hiedelmek szerint ez a tett hívja segítségül azokat az erőket, melyek segítenek egészségesnek maradni a babának az újszülött korban⁴⁴. Amennyiben a baba sír, akkor fejét kendővel fedik be, és keresztet rajzolnak a fejére. A kereszt oltalmazó jelenléte hitvilágukban e hagyomány nyomán is világosan kivehető. Gyakori jelenség volt pár évtizeddel korábban, hogy olvasztott ólomból próbálták megijósolni valaki sorsát, sok esetben azért, hogy a baba életeseeményeit előre láthassák. Sőt mi több, sok édesanya rögzített vörös szalagot gyermeke csuklója köré, hogy a boszorkányoktól védelmet nyerjen. A cigány családoknál gyakran figyelhető meg ikon a falon, szent szobrok jelenléte, valamint a rózsafüzér használata a bölcső körül, azon okból

⁴¹ M. BARLA SZABÓ, *Cigány óvodás gyermekek-in Tanulmányok a romológia köréből X- válgatás a romológiai alapismeretek tanfolyam dolgozataiból*, Janus Pannonius Tudományegyetem Bölcsészettudományi Kar Pedagógiai Tanszék, Pécs 1994, p. 13.

⁴² J.-P. LIÉGOIS, *Romák Európában*, p. 74.

⁴³ L. MEDDI, *Formare cristiani adulti-Desiderio e competenza del parrocco*, Cittadella Editrice, Assisi 2013, p. 131.; There are many experinces in this lookout: G. BIADER –S. NOCETI-S. SPINELLI, *Battesimo, sí...ma dopo? Strumenti per un percorso di fede con genitori e bambini 0-6 anni*, 2005; F. NARZISI, *Comunicare la fede ai bambini. Pastorale battesimale ed educazione religiosa in famiglia*, Milano 2009; S. SINELLI (A CURA DI), *Catechesi battesimale. Strumenti per il lavoro personale e di equipe*, Bologna 2009. And also can be find in the book of A. CAPRIOLLI, *I catechesi battesimale. Strumento di formazione per coloro che pregano i gennitori al battesio dei figli*, Milano 1999.

⁴⁴ M. BARLA SZABÓ in *Cigány óvodás gyermekek-Tanulmányok a romológia köréből X- válgatás a romológiai alapismeretek tanfolyam dolgozataiból*, Pécs 1994, p. 13.

kifolyólag, hogy a beáramló negatív, a gyermekre rontó energiákat hozó erőket ezekkel kizárják. Ezen babonás a gyermek védelmét szolgáló tradicionális elemek az óvodás korban is megfigyelhetők. Összegzően egy pap számára, aki a cigányok között szeretne missziós munkát végezni központi kérdés lehet, hogy különleges beszédekkel készüljön, melyek megérintik a cigányok lelkét. Sólya Miklós atya előtt nem volt más lelkipásztor a Magyar Katolikus Egyház berkein belül, aki kifejezetten a cigányságot célozta meg mint missziós célcsoportot⁴⁵. Ő volt az egyedüli személy aki a cigányok között az árokparton kezdett beszélni az emberiség megváltásáról, amit az Isten Egyszülött fia visz véghez. Amikor egy pap megközelíti őket, akkor könnyedén félelemmel telnek el, mert a legtöbb esetben csak akkor találkoznak pappal, amikor temetésre kerül sor, ahol a pap fekete ruhát visel, és ez számukra egyértelműen a halál üzenetét hordozza.

Egy nagyon érdekes hagyományoktól nyüzsgő rész a cigányközösség életében az esküvő szertartása, melynek „megkeresztelése” úgy érzem kulcskérdés lehet pasztorációs szempontból a cigányokkal folytatott missziós-párbeszéd kapcsán. Az esküvői szertartásban a vándorlás alatt érintett régiókból hagyományként hozott kulturális foszlányok figyelhetők meg. A cigány esküvői szertartásban sok hinduiztikus hagyományelem van jelen, melyek uralkodóak a szertartás alatt, de a zsidó elemek is felfedezhetők ha éles szemmel figyeljük az esküvői eseményeket⁴⁶. A szociálisan szegény körülmények jelentős hatást gyakoroltak hagyományaikra⁴⁷. Az esküvő fontossága a cigány családokban figyelemre méltó, hiszen a teljes család van jelen azon, a teljes klán képviselteti magát⁴⁸. A gazdagságban ünnepezt esküvővel, valamilyen formában a klán státusz szimbólumát szeretnék hirdetni, miszerint két gazdag klán ettől az esküvő pillanatától megerősödve éli tovább napjait. Mindazonáltal az esküvői szertartást megelőzően az udvarlásnak nincs igazi jelentősége, mert az esetek túlnyomó részében a klán családjai elég jól ismerik egymást. A házasság fő célja, hogy a klán tovább erősödve, egy magához hasonlóan erős és életképes családdal alakítson ki köteléket, ezért régebben a házasságok megrendezettek voltak, a fiatalok véleménye megkérdezése nélkül. Ennél a pontnál elkerülhetetlen, hogy a misszionárius a szabad akaratról beszéljen. Nagyon fontos tudatosítani, hogy az ember szabad akaratából köt házasságot, annak a tudatában, hogy párunk az egyik legnagyobb segítőnk abban, hogy az üdvösségre

⁴⁵ É. JUHÁSZ, *Sója Miklós öröksége Hodászon*, p. 10.

⁴⁶ http://divany.hu/életmod/2011/07/16/hatalmas_szines_es_hangos_-_ilyen_az_igazi_roma_lagzi/

⁴⁷ É. JUHÁSZ, *Moro Raj jertyiszár!- Uram irgalmazz!*, p. 12.

⁴⁸ J.-P. LIÉGOIS, *Romák Európában*, p. 60.

vezessen. Ma már ez a helyzet szinte alig felfedezhető, de néhol előbukkanó létét semmiképpen sem tagadhatjuk cigány közösségeinken belül⁴⁹. Mint azt jól tudjuk a hagyományokból egyike a házasságkötés módjának, hogy a fiatalember az ara házához megy, hogy annak atyjától engedélyt kérjen a frigyre a kiszemelt lánnyal. Ebben az esetben az udvarló barátai közül páran elkísérik az udvarlót, azért, hogy az édesapánál pozitív képet fessenek róla udvarlás közben, amikor beszélgetést folytatnak az anyagi háttéréről. A második érdekes lehetőség a fiatalok számára az úgynevezett szöktetés⁵⁰. Ez általában abban az esetben használt elem, amikor a kérészt a kiszemelt lány édesapja visszautasítja. Ilyenkor a kiszemelt lánnyal, ha ő is akarja elszöknek a fiú szülei házába és a házasságot később majd szentesítik a klánok között, amikor az egymás iránti harag enyhül. Ilyenkor a klánok fejei találkoznak és ünnepélyes keretek között békét kötnek egymással. Néha azonban ez egy szükséges vígjáték csupán, mikor a családoknak nem telik gazdag esküvő megrendezésére. Ebben az esetben sokszor előre eltervezett szöktetést hajtanak végre⁵¹. A cigányok rendszerint a tizenéves korukban házasodtak meg a szüzesség megtartása fontosságának tudatában. A szüzesség megtartása egy nagyon fontos kincse az Egyháznak, mely ma igen nehéz teher azon fiatal generáció számára, akik a média nyomására divatból vetik el azt maguktól. Erre az értékre fel kell hívni a figyelmet a missziót végző személynek. Az, hogy a lány házasságig tartsa meg szüzességét a klán tagjai előtt elfogadott, és ha ez nem így történik magát a klánt éri szégyen, nem csupán a lány családját⁵². Amint a babonákkal kapcsolatos szóbeli hagyományok tartják, a lány a lány ártatlanságát szemének ragyogása jelzi, amennyiben elveszíti ártatlanságát a szeme már nem fog olyan szépen ragyogni. Mint ennek eredményeként, a templomi szertartás alatt a szűz lánynak mirtusz koszorút kell viselnie fején. A cigány babonák leírják, hogy ha nem szűz a lány, aki a mirtusz füzért viseli, annak egész családja szerencsétlen lesz egész életében. Szinte minden cigány fél ettől a szituációtól, mert a legtöbbjük a kereskedelem egyfajta módját gyakorolja. A lány szüzességét az új férj bizonyítja

⁴⁹ J.-P. LIÉGOIS, *Romák Európában*, p. 61.

⁵⁰ É. JUHÁSZ, *Sója Miklós öröksége Hodászon*, p. 23.

⁵¹ J. LÁSZLÓ KALÁNYOSNÉ, Adatok az öcsényi (Tolna megye) cigányság terhesség-, szülés-, csecsemőápolás körében kialakult szokásaihoz, hidelmeihez; in *Cigány óvodás gyermekek in Tanulmányok a romológia köréből X- válgatás a romológiai alapismeretek tanfolyam dolgozataiból*, Janus Pannonius Tudományegyetem Bölcsészettudományi Kar Pedagógiai Tanszék, Pécs 1994, p.154.

⁵² J. LÁSZLÓ KALÁNYOSNÉ, Adatok az öcsényi (Tolna megye) cigányság terhesség-, szülés-, csecsemőápolás körében kialakult szokásaihoz, hidelmeihez, p. 155.

azzal a tettel, hogy a véres lepedőt bemutatja az egész közösségnek⁵³. Ha ennek ellenkezője bizonyosodik be, akkor az esküvő nagy összegét vissza kell fizetnie a lány klánjának. A hagyományos cigány esküvőket a gázsó közösség közszereplői jelenlétében kötötték, azért, hogy a gázsó hivatalok is elismerjék frigyüket. Házasság esetén amennyiben jelen volt a közösség vezetője a vajda, lehetséges volt esküvőt tartani pap vagy állami hivatal nélkül. Az ilyen házasságot a közösség minden tagja érvényesnek fogadta el⁵⁴. A klán legöregebb tagja és a nagybácsik fel voltak hatalmazva házasság megkötéséhez, ha a vajda nem volt jelen. Az elmúlt század második felétől majdnem minden cigány pap előtt templomban vagy legalább házasságkötő teremben a polgári esküvőt kötött. Ilyetén módon a házasság képe sokat változott a cigányság körén belül. Azt is láthatjuk, hogy az eskü szövegét mondva a fiatal pár előtt egy tálcán pici kenyér és só van jelen egy pohár borral, melyek együtt az életközösséget fejezik ki. A pap beszéde után megismételve az eskü szövegét örök hűséget ígérnek egymásnak. Ha egy férfi hűtlenné lenne esküjéhez, azt a cigány társadalom sokkal könnyebben megbocsátaná, mintsem a női fél félrelépését. Az esküt rögvest a gyűrű szertartása követi, mikor a közösség együtt mondja áldását a fiatal párra.

A misszionáriusnak kardinális kérdésként kell kezelnie a cigányság házassági szokásait, melyek nagy hatással vannak vallási életükre. A cigányság mivel korán köt házasságot, ezért náluk folytatott pasztorációs módszerek között jelen kell legyen egy házasságot követő katekézis, mely a közös élet szentségére, gyermekek nevelésére, és a kölcsönös házastársi hűségeskü megtartására irányítja a felek figyelmét. Fontos szerepe lehet a házasságrendezéseknek, ugyanis sok cigány pap jelenléte nélkül vagy hagyományok szerint elszökött otthonról, vagy a vajda adta őket össze a közösség felhatalmazásával. Sok cigány nem csupán érettségük hiányában utasítja el az egyházi templomban tartott esküvőt, hanem ennek gyökere abban keresendő, hogy nincsenek sokszor beható ismereteik az esküvői szertartásokat illetően, hiszen ritkán volt alkalmuk pappal találkozni. Jó megoldásnak tűnhet az, ha liturgikus alapokkal ruháznánk fel a házasságra készülő fiatalokat, kiemelve a szertartások színpompáját, gazdagságát és látványvilágát. A Katolikus egyháznak az esküvőn keresztül a cigány ember érzelmeihez kell, hogy eljusson és Jézust mint legfőbb vajdát bemutatva kérje áldását az ifjú párra akik szabad akaratukból

⁵³ J. LÁSZLÓ KALÁNYOSNÉ, *Adatok az őcsényi (Tolna megye) cigányság terhesség-, szülés-, csecsemőápolás körében kialakult szokásaihoz, hiedelmeihez*, p. 156.

⁵⁴ Khetano drom, 2010. július 22. http://www.kethanodrom.hu/index.php?option=com_content&view=article&id=203:mitoszok-es-sztereotipiak&catid=62:tarsadalomciganysag&Itemid=86

kötöttek házasságot. Az Egyháznak minden eshetőségben a szabad akarat kihangsúlyozásáról kell tanítani, melyet az Isten adott nekünk, hogy szabadon válasszunk párt, akivel leéljük életünket és nem pedig más választ számunkra házastársat, hiszen ezzel ki záránk a házasság egyik lényegi elemét, mely érvényessé teszi azt.

Összegzés

Mivel hazánk legnépesebb kisebbségi közössége a cigány közösség, ezért szükséges, hogy megtaláljuk a megfelelő csatornákat ehhez a közösséghez, melyen keresztül Görögkatolikus Egyházunk kommunikálni képes. Ezen dolgozattal a nyitást, a kommunikációt kívánom előremozdítani, feltárva a lehetséges csatornákat, elemeket, melyeken keresztül Egyházunk kifejtheti pasztorációs tevékenységét ebben a speciális kulturális közegben. Természetesen praktikus szempontból is vizsgálat alá kerültek a lehetséges módszerek, melyekhez minden alkalommal az Egyház kincstárából merítve próbáltam a missziót végző személy munkáját elősegítő, néha hátráltató tényezőkre rámutatni. Remélhetőleg e tanulmánnyal nagyobb rálátásunk lesz erre a napjainkban egyre több energiát igénylő missziós területre, lehetséges távlataira.